

== Velja po pošti: ==

Za celo leto naprej . K 28.—
za pol leta 15.—
za četrt 8.—
za en mesec 3.—
za Nemčijo celoletno . 28.—
za ostalo inozemstvo . 35.—

== V upravištvo: ==

Za celo leto naprej . K 22.40
za pol leta 11.20
za četrt 5.60
za en mesec 1.90
S pošiljanjem na dom stane na mesec 2 K. Posamezne št. 10 v.

SLOVENEK

== inserati: ==

Enostopna pettivrsta (72 mm):
za enkrat po 15 v
za dvakrat 13 v
za trikrat 10 v
za več ko trikrat 9 v

V reklamnih noticah stane
enostopna garmendvrsta
30 vinarjev. Pri večkratnem
objavljanju primeren popust.

== Izhaja: ==

vsak dan, izvenredno pogost
v praznikih, ob 5. uri popoldne.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rekopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. ==

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. —
Sprejema naročila, tiskarstvo in reklamacije.
Upraviškega telefona št. 188. ==

Današnja številka obsega 6 strani.

Varstvo domačije in njene značaja.

Član »Slovenske Straže« nam piše:
V »Zlati knjigi« berem v poglavju
»Telesno zdravje in zmisel za domačijo
ter družino« med drugim:

»Zdravega in bistroumnega Orla
označuje zlasti to, da ljubi domačijo,
rodni dom in grudo, domače običaje in
lepoto domovine.«

»Ljubezen do domačije kaže Orel s
tem, da svoje starše spoštuje in jih
uboga, rad na domu dela in se briga za
prospeh gospodarstva, ne sili v tujino
in brani domači kraj in domače pošte-
nje pred kvarnimi vplivi, ki prihajajo
odzunaj.«

»Ljubezen do domače zemlje in do-
mačega življenja neguje in ohranja
Orel tako, da proučuje domačo zgodovino,
se zanima zlasti za zgodovino
in napredek domače občine in fa-
re, potuje po slovenskih krajih vzbuja
v sebi sočutje do ljudskega trpljenja in
skuša domačinom, kjerkoli more, s sve-
tom in dejanji pomagati.«

V teh kratkih besedah je označen
zelo velik delokrog za krščanskega mla-
deniča, kako naj varuje domači kraj in
običaje, lepoto domačije. kako naj bra-
ni faro pred kvarnimi zunanji vplivi,
se zanima za njeno zgodovino in se
uglavlja vanjo in tudi ljudstvo uči zmi-
sla za lepoto in varstvo grude, domov,
noš in navad, ki so dedščina praočeta.

Pa — tako mislim — to ni naloga
samo Orlov, marveč mora za vsem tem
stremeti vsak član naše krščanske
ljudske organizacije, najbolj pa je se-
veda potrebno, da se mladi rod za to
zanima. V tem oziru morajo delati vse
naše organizacije složno in smotrno
skupaj.

Prvo je: domače poštenje, ohrani-
tev kmečkega značaja in ponosa, da se
bo zavedal naš kmet svojih pravic, pa
pomembnosti stanu, ki mu pripada, da
bo pa tudi vnet za napredek svoje do-
mačije in množenje blagostanja.

Potem pride drugo, ki na tem te-
melji: zmisel za varstvo kmečkega do-
ma, domačih noš in običajev. To je este-
tična stran tega vprašanja. In o tem bi
rad le nekaj besedi povedal.

Kako lep je naš stari kmečki do-
m, kakor se je razvil tekom stoletij,
pa ohranil vedno en značaj, eno posebnost,
eno lice! Pred hišo visoki topoli

ali pa jablana ali pa košata lipa: hiša
pa odspodaj zidana in lepo pobeljena,
nad okni tisti značilni zidci, okno za-
delano z omrežji v najrazličnejših ob-
likah — zlasti je lepo tisto omrežje, ki
je izbočeno — potem pa prvo nadstrop-
je leseno iz močnih hlodov, vrezanimi
malimi okni, pa hodnik, iz katerega vi-
se daleč dol bujni nageljni in rože,
streha pa stoni na dveh lesenih karak-
terističnih stebričkih.

Kako je lep ta dom v svojih najraz-
ličnejših variantah!

In vendar kdo skrbi za nj
v naši domovini? Stare hiše se
povsodi podirajo, zidarji pa zidajo na
deželi tiste puste, enolične hiše, ki se
našim krajem prav nič ne podajo in
stoje kakor tujke med našim drevjem
okoli cerkve, ki je še edina ohranila
svoj stari značaj in lepoto. Čedaljebolj
izginja tista ljubkost in prijaznost slo-
venske vasi, ki je blažila srce in oko
razveseljevala.

Pravtako pa je s pohištvom, slika-
mi in posodo. Kmet meče te reči med
staro šaro, ni mu več za izbo, kakoršna
je dozdaj skozi stoletja in stoletja bila,
postavlja si ponekod že neokusne pe-
či stari stoli in mize izginjajo, podobe
se ne razvrščujejo več kakor so svoj
čas označevale našo kmečko hišo, ma-
jolič ni, kar je količjak lepo in staro, se
ali zavrže ali pa roma v muzeje. To ve-
lja tudi za našo lepo nošo.

In vendar to ni prav! Povsodi skor-
o že v vsaki deželi so posebna društva
za varstvo domačih običajev, krajevnih
lepot, domov in slogov; »Heimschutz«
pravijo temu Nemci. Pri nas pa ni nič
tega! Neusmiljeno uničuje naša enolič-
na mestna kultura vse posebnosti, ka-
kor so se razvile na deželi. Kdo skrbi
za to, da bi naše ljudstvo umevalo in
ljubilo to domačo lepoto?

Izobraževalna in mlade-
niška društva pa naša duhovščina
lahko veliko store v tem oziru, a
vsega seveda ne zmorejo. Tu je treba
posebne osrednje organizacije, treba
umetniško izobraženih mož, treba zlasti
iniciative in podpore od dežele. De-
želni umetniški svet bo imel
prav, kar se tega tiče, velik in lep de-
lokrog, če se bo tega lotil. Potem pa
spada varstvo domačije zlasti tudi v
delokrog vodstva našega mu-
zeja, ki nima samo namena umetnine
zbirati in klasificirati, ampak tudi skr-
beti, da se ohranijo, kolikor jih je še
med našim ljudstvom. Potem je pokli-
cano za to učitelstvo in obrtno
šole. Treba predavanj v tem oziru,

treba vzgoje, treba tečajev za zidarske
mojstre in podobno.

Kot član »Slovenske Straže« pa po-
vdarjam zlasti to-le: Tudi »Sloven-
ska Straža« se zavzema za varstvo
domačije in njenega značaja, dokler se
ne vzbudi za to splošno zanimanje! To
je eminentno narodno delo!

Češka in slovenska politika.

Praška »Union« piše z ozirom na
polemiko, ki se je razvnela zaradi zna-
nega, v Masarykovi »Naši Dobi« objavl-
jenega članka, ker se je v njem trdilo,
da niso jugoslovanske zahteve zrele
dovolj. »Union« sodi, da Masaryk ni-
ma namena, da razbije »Slovansko
Unijo« in da tudi ne nasprotuje sloven-
skim kulturnim zahtevam. List nagla-
ša, da se je Masaryk pri Bienertu zelo
zavzel za jugoslovanske kulturne za-
hteve in da z vsemi Čehi simpatizira
zanje. Članek se strinja z Udržalovimi
izjavami, da češki poslanci sami niso
dovolj močni brez zaveznikov uspešno
nastopiti v državnem zboru. Vsak če-
ški politik mora pritrjati Udržalu, da
ni češkega politika, ki bi razbijal »Slo-
vansko Unijo«, ker skupnost gotovo
več doseže, kakor posamezne skupine.
— Članek v Masarykovi »Naši Dobi« je
bil žaljiv za Jugoslovane. Kar je bilo
natisnjeno, se ne da več spraviti s sve-
ta. Nas veseli, ker »Union« tako od-
ločno naglašja potrebo, da ostanejo slo-
vanske stranke združene v avstrijskem
državnem zboru. V naši kritiki članka
Masarykove »Naše Dobe« smo se zelo,
zelo krotili, da nismo še ostreje pisali,
kakor smo. Članek so pograbili in iz-
rabili zase vsi nemški slovonožrci in
nemškutarji. Veselili so se ga tudi vsi
tisti, ki so sicer polni domoljubnih
public, a ki v zasledovanju zasebne ko-
ristolovne politike le preradi pozablja-
jo, kar so dolžni svojemu slovanskemu
ponosu. Z obstrukcijsko taktiko se Ma-
saryk ne strinja, trdi »Union«. Stvar
okusa, ampak kakor se mi nočem
vmešavati v taktična naziranja čeških
politikov, pa le sodimo, da je najboljša
taktika tista, ki ji pravimo po domače,
da se vrača klin s klinom. Nemci še
danes obstruirajo v češkem deželnem
zboru. Klin se more vrniti v državnem
zboru in še morebiti kje drugje. Neum-
nosti in žalitve »Naše Dobe« se ubogim
v duhu sicer lahko odpuste, a pozabiti
se ne morejo in to temnanj, ker so ro-
dile veliko pohujšanje v slovonožrskih
krogih. Kako potreben da je skupen
nastop slovanskih strank, kaže n. pr.

Skedlova izjava. Mož je izblebetal, da
nameravajo ustvariti nemško-roman-
ski blok, ki bi tvoril s Poljaki trajno
državnozbornsko večino.

Blagoslovljenje društvenega doma v Loškem potoku

se je preteklo nedeljo izvršilo kaj slo-
vesno. V soboto zvečer prirejena raz-
svetljava Doma in obhod Orlov z god-
bo in lampijončki se je izvršilo v naj-
lepšem miru in redu. Govor cerkveni
kot tudi blagoslovljenje Društvenega
Doma je izvršil domačin rojak veleč.
g. dr. Knavs, kons. svetnik in dekan v
Cerknem na Goriškem. V prekrasnem
govoru je slikal duhovnika kot služab-
nika ljudstva, ki mu naj služi in delu-
je zanj vedno in povsod. Pri sv. maši
na prostem, kateri je prisostvovala ve-
lika množica domačinov in iz sosed-
njih krajev, je sodelovala orlovska god-
ba iz Škocijana in domači pevski zbor.
Radi nenadnega naliva se je blagoslov-
ljenje Doma preneslo na popoldne po
petih litanijah. Kot slavnostni govornik
je nastopil g. Alb. Jeločnik. V navduše-
nem govoru je slikal potrebo medseboj-
ne organizacije ter korist Društvenega
Doma. Veleč. g. dr. Knavs pa je kazal
na silno važnost organizacije z verske-
ga in socialnega stališča, ter važnost
Doma — zbirališče k lastni napredku
in odporu proti sovražnikom. G. Škulj
oriše v kratkih potezah, kako se je zi-
dal ta Dom — zares ljudsko delo, pro-
seč blagoslova Domu in tako poštvo-
valnemu ljudstvu. Zborovanje so brzo-
javno pozdravili g. poslanec Jaklič, g.
župnik Jereb, nadučitelj g. Štrukelj.
Javna telovadba Orlov se je pod spre-
tnim vodstvom br. Alb. Jeločnika zvr-
šila v najlepšem redu. Proste vaje, te-
lovadba na orodju, zlasti pa je moreč-
ka vzbudila obilo zanimanja in pohva-
le. Telovadbi je prisostvovala množica,
kakršne že dolgo ni videla naša do-
lina. Ljudska veselica v nalašč za to
prirejenem šotoru s petjem, govori in
godbo in srečolovom se je razvila kar
najprijazneje. Nad vse pa je povzdignilo
vse slavje veliko število gostov Or-
lov. Odseki Ljubljana, Dobropolje, Rib-
nica, Sodražica, Rakek, Cirknica, Stari
trg in domači so dali 140 uniformiranih
telovadcev. Lepo četo pod poveljstvom
br. Alb. Jeločnika, na čelu pa vrla Or-
lovska godba iz Škocijana in uniformi-
rani Orli na konjih, je ob udeležbi
ogromne množice sprejel s pozdravnim
govorom v imenu zadržanega g. župa-

LISTEK.

Dekle z bliseri.

Angleško spisal H. Rider Haggard. —
Prevel J. M.

(Dalje.)

»Takoj, ko sem uredil vse svoje go-
spodarske stvari, bil sem namenjen v
Tir k tebi, toda čudno naključje me
je zadržalo v Rimu. Oni moj doprni
kip, ki si ga mi poklonila, je postal
za-me usoden. Najraje bi želel, da bi
se bil potopil v dno morja.

»Ko sem namreč prevzel stričvo
hišo v Via Agrippina, sem postavil oni
kip na časten prostor v predsebo in po-
vabil kiparja Glavka, o katerem sem
ti pravil, in druge prijatelje umetnosti,
da si ga ogledajo in izrečejo svojo
sodbo. Prišli so, čudili so se in mol-
čali, ker se je vsakdo izmed njih bal,
da ne bi kakega svojega tekmeca pre-
več pohvalil. Ko sem jim pa povedal,
da je kip napravilo neko dekle iz Ju-
dovskega, mi tega niso verjeli, ker so
vsj trdili, da nobena ženska ne more
tako izklesati mramorja; ker so pa ve-
deli, da se jim ni ničesar bati od tako
oddaljene umetnice, so pohvalili delo
in so še cel večer potem govorili samo

o kipu, dokler jih ni vino premagalo.
Ravno tako so govorili o kipu nasled-
njega dne tako, da je ta hvala prišla
celo Neronu na ušesa. In konec vsega
tega je bil, da si je sam cesar ogledal
kip. Ko ga je ogledoval dalje časa, je
dejal:

»Katera dežela je rodila umetnika,
ki je izklesal to delo?«

»Odgovoril sem, da Judeja, in sicer
da je delo izvršila neka ženska; on pa
je odgovoril, da naj se jo pripelje v Rim,
da naredi tudi njegov kip, ki bi ga po-
tem postavil v njegovem tempelju v
Jeruzalemu, da bi ga Judje častili.

»Sedaj sem sprevidel, da sem v za-
gati. Poznal sem osodo, ki bi zadela
tebe, ako bi prišla v Rim pred Nerona,
zato sem mu dejal — ne zameri mi —
da to ni mogoče, ker si že mrtva. Ven-
dar sem mu moral dati tvoj kip, ker
sicer bi mi ga bil sam vzel in ž njim
tudi vse moje drugo imetje.

»To žalostno zgodbo ti pripovedu-
jem zato, ker me je ona zadržala in me
še zadržuje v Rimu. Dva dni pozneje
sem namreč prejel cesarsko odločbo,
da se izredno umetniško delo, ki ga je
prinesel seboj iz Judeje Emilijev sin
Mark, postavi v nekem tempeljnu,
kjer se želi, da ga oni, ki hočejo dopasti
cesarju, obiščejo in časte njega in dušo
nje, ki ga je izklesala. Dalje tudi za-

ukazuje, da moram jaz priti dvakrat
na teden v tempelj, da bi mogli vsi vi-
diti, kako more genij velikega umet-
nika narediti stvar neumrljive lepote
po preprostem izvorniku iz krvi in
mesa. Oh, Mirijam, jaz nimam potrpe-
ljivosti, da bi ti popisal vso to neum-
nost, vendar posledica vsega tega je,
da mi je nemogoče oditi iz Rima, ako
nočem pripraviti v nevarnost svojega
premoženja in svojega življenja. Dva-
krat vsaki teden, ali po posebnem do-
voljenju včasih enkrat, moram priti v
tempelj, kjer stoji moja podoba na
marmornatem oltarju, na katerem so
vklesane besede: »Darujte vsi, ki greste
mimo, duhu umrle umetnice, ki je iz-
klesala to božansko delo.

»Tukaj moram sedeti jaz, ki sem
vojak, bedaki pa prihajajo in zijajo
najprej v kip in potem na mene in
govore včasih tako, da bi jih najraje
na mestu pobil na tla, in mečejo zrna
kadila na mali ogenj na oltarju, da da-
rujejo tvojemu duhu. Tako, Mirijam,
se pri nas v Rimu sedaj vlada.

»Sicer sem pa v veliki milosti pri
Neronu, tako da me ljudje imenujejo
»srečnega« in moja hiša »srečno hišo«,
ime, ki se mi zdi, da ne pomeni nič
dobrega.

»Za sedaj cesar na-me veliko dá,
in zato se mi je večkrat posrečilo, da

sem temu ali onemu kristjanu, tvo-
jemu bratu po veri, rešil življenje.
Tako je hotel nedavno tvojemu duhu
na čast pred omenjenim kipom daro-
vati nekaj kristjanov, pa jaz sem ga
opomnil, da si bila tudi ti kristjana,
in zato je odnehal od svoje krutosti in
za nekaj časa iz spoštovanja do Tvo-
jega duha ustavil preganjanje krist-
janov.

»Kaj naj ti še povem? Poiskal sem
nekaj učiteljev tvoje vere, nadejajoč
se, da mi bodo mogli s posebnim ča-
rom, ki ga znajo mojsterski rabiti, ka-
kor se pripoveduje o njih, podati do-
bro sporočilo o tebi. Na mojo žalost pa
mi niso dali nikakega čara — ki ga
sploh ne poznajo, kakor se vidi —
marveč naukov. Od njih sem nakupil
rokopisov, ki so jih sami spisali, v ka-
terih se nahajajo nauki in postavbe
tvoje vere, ki jih bom začel proučevati,
kakor hitro bom imel kaj časa. To na-
logo bi pa rad nekoliko odložil, kajti
ako bi jih čital, bi morda veroval in
postal kristjan in bi sčasoma tudi
mene porabili za bakljo na Neronovih
vrtovih.

»Pošiljam Ti malo darilce in te
prosim, da ga sprejmeš. Smaragd v
prstanu je obdelal moj prijatelj Glavk.
Biseri so lepi in imajo svojo zgodo-
vino, ki Ti jo o priliki povem. Nosi jih

na in občine občinski svetovalec g. M. Kordiš; v imenu društev pa predsednik društva »Tabor« in Orlov. Sprejem pred Domom je bil nad vse veličasten in je napravil v ljudstvu neizbrisani utis. Goste je pozdravljalo lepo število slavlolk in ponosnih mlajev — dar vrlih Travnčanov. Dom kot vas Hrib Tabor je bil ves v zastavah. Poleg vseh domačih društev je bilo zlasti močno zastopano izobraževalno društvo na Blokah, v izrednem številu Dekliška zveza na Blokah, izobraževalno društvo v Sodražici, Stari trg, Dobropolje, Draga in drugi. Vkljub dežju so se izvršile vse točke v lepem redu. Nasprotnih glasov ni bilo čuti. Vsem, ki so pripomogli k lepemu izidu slavlja izrečna zahvala, predvsem veleč. g. dekanu dr. Knavsu, br. Jeločniku, br. telovadnih odsekov in društvom, zlasti iz Blok, vrli neustrudno delujoči Orlovski godbi iz Škocijana, darovalcem mlajev in dobitkov in prodajalkam in prodajalcem istih in drugim. Lepo se je izvršilo blagoslovljenje Društvenega Doma — delo ljudskih rok; to je bil veličasten praznik požrtvovalnega ljudstva, obenem pa krasna manifestacija krščansko socialne misli, v čije taboru je vrli Loški potok.

Gospodarstvo.

— Program delitve premij za govejo živino, ki bo v ponedeljek dne 19. septembra 1910 v Kandiji pri Novem mestu na ondotnem semnjišču. Namen razstavi in delitvi premij je: a) Da se živinorejci tega okraja s primerjanjem goved vzpodbudijo za napredek živinoreje in se o nji pouče; b) da se razvidi uspeh, ki se zlasti z državno in z deželno podporo dosihdob dosegel pri reji naše domače goveje živine. 1. Pravico do premij imajo vsi živinorejci iz političnega okraja Novo mesto. 2. Do devetih dopoldne mora vsa živina biti na mestu razstave, in sicer posebej junci, posebej telice in posebej krave, za ograjo privezane. Vsak lastnik mora skrbeti, da ima njegova živina hlapca ali dekle, ki ji streže. 3. Da živina more biti deležna premije, mora najmanj že pol leta biti lastnina tistega gospodarja, ki jo razstavi. To mora razstavnik dokazati s spričevalom svojega županstva. 4. Može, ki bodo sodili o premovanju živine, se izbero po dotičnem predpisniku c. kr. ministrstva za kmetijstvo in se morajo ravnati po predpisih, za to določenih. Kdor je premijo dobil, se mora s posebnim pismom zavezati, da spolni vse, kar veleva omenjeni ministrski predpisnik, ter da obdarovano plemensko žival obdrži najmanj eno leto za plemo. 6. V razstavo se pripuščajo: a) biki, od pol leta starosti naprej, b) breje telice, ki so najmanj 2 leti stare, c) molz. krave, ki so imele eno, dve, tri, kvečjemu 5 telet. K premovanju je dopuščena goved enobarvne in pisane pasme in živali domače reje. 7. Za lepo živino so določene naslednje premije: I. za biko 20 premij, in sicer ena 70, ena 50, ena 40, ena 30, 6 po 20 in 10 po 10 K. II. za krave 15 premij, in sicer ena 50, ena 40, ena 30, 6 po 20 in 6 po 10 K. III. za breje telice 15 premij, in sicer ena 50, ena 40, ena 30, 6 po 20 in 6 po 10 K. Posestnikom, ki pripeljejo k premova-

nju v vseh oddelkih najlepšo skupino goved, sme presojevalni odbor prisoditi vrh gorenjih premij tudi priznansko diplomu za umno živinorejo in v posebnem slučaju še izredno posebno prepajo. S seboj je treba prinesiti živinske potne liste! — Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske. V Ljubljani dne 10. avgusta 1910. Frančišek Povše, predsednik, Gustav Pirc, ravnatelj.

Slavnost gasilcev.

Slavnost blagoslovljenja novega gasilnega doma za Podutik - Glince se je v nedeljo dne 7. t. m. povsem dobro obnesla. Že ob drugi uri se je zbralo v Podutiku na stotine radovednega ljudstva iz Ljubljane in okolice. Ob tretji uri je bil sprejem 14. gasilnih društev. Ob štirih se je začel premikati krasni izprevod proti novi stavbi gasilcev: prva godba (18 mož), katera je z lepimi koračnicami spremljala udeležence, za njim je šla lepa vrsta belo oblečenih deklic in gospodičen, potem vrle domače gospice v prekrasnih narodnih nošah, za temi so korakali: domače gasilno društvo pod vodstvom podnačelnika g. Baša in 14 sosednih gasilnih društev ter čez 1500 drugih ljudi. Izprevod je trajal več nego pol ure. Prišedši do novega doma so se društva lepo uvrstila, potem sta se pripeljala domača gg. duhovnika župnik in kaplan, za njimi se je pripeljala kumica z g. načelnikom Kunovarjem ter je izročila novemu gasilnemu domu krasen šopek s slovensko svileni trobojnico. Po blagoslovljenju je g. župnik imel kratek, toda zanimiv govor, s katerim se je zahvalil vsem domačim faranom za njihovo požrtvovalnost ter obenem vspodbujal navzoče gasilce z geslom »Na pomoč!« Potem je pevski zbor Blaž-Potočnikove čitalnice iz Št. Vida pod vodstvom pevovodje g. Hafnerja zapel par krasnih pesmic, nakar se je v istem redu začel pomikati izprevod s spremljevanjem godbe na veselični prostor v Podutik. Vse gostilniške sobe gg. Alberta in Antona Vodnika in oba zelo velika vrtova sta bila nabito polna, tudi po potih in sosednih vrtovih je bila velika gneča. Ob pričetku veselice sta pela pevski zbor Blaž - Potočnikove čitalnice iz Št. Vida in pevski odsek gasilcev iz Zgor. Šiške s spremljevanjem godbe. Vse domače gospodične so prav pridno razpečavale številke krasnih dobitkov, katerih je bilo čez 200. Po razdelitvi dobitkov je vzbudilo splošno zanimanje srečkanje domačega »kozla«, za tem sledila je šaljiva pošta, v mraku so začele svigati po zraku rakete in umetelnosti ognj. Ne smemo pa pozabiti zanimivosti turške kavarne »Hasan Ali beg«, kaj pridno so Turčini s pipami v ustih in dolgimi bradami po svoji stari šegi kuhali in razpečavali kavo z primesjo takozvane turške »Mastilke«, kar je neslo društvu okrog 80 K čistega dobička. Kosmatih dohodkov, brez drugih darov je bilo 1004 K 68 v. Ker pa se ni bilo mogoče odboru novega gasilnega društva v tej gnječi zahvaliti vsakemu posebej, zatorej izrekamo vsem navzočim in sodelujočim tem potom iskreno zahvalo. Osebito pa hvala Njegovemu Veličanstvu cesarju Francu Jožefu I. za velikodušni dar novemu gasilnemu

domu v znesku 150 K, g. župniku za mični, v srce segajoči govor, dalje gospej kumici za velikodušni dar, vsem gasilnim društvom, pevovodji Blaž-Potočnikove čitalnice v Št. Vidu, g. Hafnerju in načelniku pevskega odseka gasilcev iz Zg. Šiške g. Pavšiču za krasno in ginjaivo petje, gospodu kapelniku godbe iz Vevč pri Ljubljani, dalje vsem domačim dekletom in gospicam za njihovo požrtvovalnost pri pletenju vencev, dekoriranju veselicega prostora ter prodajo srečolovnih števil, šopkov, razglednic, trakov itd. Potem vsem vaškim mladeničem za postavljanje slavlolkov itd., g. odborniku Valentinu Babniku ml. za vrlu nadziranje pri vsem. Predvsem pa darovateljem krasnih dobitkov, kakor: sod vina, omara za obleko, seženj drv, kozelj, toaletnih predmetov itd. in gg. gostilničarjema za povsem dobro postrežbo kljub tolikemu navalu! »Na pomoč! za odbor B. in K.

Dnevne novice.

+ Slovanski narodno - gospodarski shod v Ljubljani. — Izjava. Podpisani podpredsednik in odborniki za prireditve »Slovanskega narodnega gospodarskega shoda v Ljubljani« dne 14. in 15. avgusta 1910, izjavljajo, da odklanjajo svoja častna (?) mesta ter se odpovedujejo vsakemu sodelovanju pri shodu iz sledečih razlogov: 1. Ker se pri razdelitvi častnih mest ni oziralo na moč obstoječih političnih oziroma gospodarskih strank, ampak so se predsedniška kakor tudi odborniška mesta oddala po večini pristašem narodno-napredne stranke, večino podpisancev se je pa izvolilo v odbor brez njihove vednosti; 2. ker se je na enak način preziralo večinsko stranko pri oddaji referatov; 3. ker do danes, to je dva dni pred shodom, ni bilo niti ene načelstvene seje, in 4. ker se je brez vednosti odbora odkazal referat »O sedanjem položaju slovenskega poljedelstva in zadružništva« namesto določenemu poročevalcu g. dr. Vladislavu Peganu drugi osebi. — Ljubljana, dne 11. avgusta 1910. — Dr. V. Pegan. — Ivan Kregar. — Josip Lončarič. — Franc Pust. — Silvester Škerbinec. — Ivan Štefe.

+ Najnovejši zaveznik slovenskih liberalcev je — cesarski svetnik Jožef Vergani, najbolj strupeni nemški nacionalac, kar jih pozna avstrijska žurnalistika, mož, ki je v svojem listu zapisal, da Slovani nimajo niti pravice, da v Avstriji živijo in ki pravkar zopet dunajski plattenbrüderski mob hujska na Čehe. Cesarski svetnik Jožef Vergani je tudi tisti, ki najbolj pobalinsko psuje slovensko obstrukcijo in je v svojem »Deutsches Volksblatt« razlil nanjo toliko nemškonacionalne gnojnice, kakor nobena germanska cunja širom cesarstva. Najbolj pa cesarski svetnik Jožef Vergani sovraži S. L. S., ki se je predznila postaviti se po robu Nemcem. Zato ni nič čudnega, če se je mož zdaj zopet zaletel v Slovence, češ, da so vsi skupaj veleizdajalci, tako liberalci kakor »klerikalci«, »Slovenec« pa da se le zato dela patriotskega in registruje liberalne srbske kozolce, ker se »napredna

stranka čedaljebolj širi po Kranjskem in izpodmika tla S. L. S.« To more seveda le najbolj zabito tele verjeti, ampak naš »Slovenski Narod« je to Verganijevo oslovskost hlastno pograbil in se zdaj z njo postavlja, češ, »krščansko-socialni« Vergani oboja kranjske »klerikalce« in prorokuje, da se jim tla izpodmika. Dr. Tavčar je imel res prav, ko je rekel, da je liberalcem pamet zlezla v krtove luknje. Vergani ni bil nikoli krščanski socialac, ampak je le antisemitovski vsenemec, njegova prerokovanja pa glede strank so se vedno izkazala za jalova. Mož na Dunaju že par let izpodmika tla najrazličnejšim strankam, izpodbil pa še ni nobene. Da liberalci takega moža citirajo zase, to kaže le, da v liberalnem taboru razun dr. Tavčarja res že vsi po glavi hodijo. Saj kdor se veže z Verganijem, ta res ne more biti zdravih možganov.

— Ljubljansko katoliško mladeniško društvo v Trstu. Povodom svojega poučnega izleta v Trst in okolico priredi Ljubljansko katoliško mladeniško društvo s sodelovanjem Slov. kršč. socialno-izobraževalnega društva pri Sv. Ivanu in odposlancev ljubljanskega katoliškega društva rokodelskih pomočnikov v Društvenem domu pri Sv. Ivanu pri Trstu, v nedeljo, dne 14. avgusta 1910, točno ob polu 5. uri popoldne, glasbeno, pevsko in gledališko produkcijo. — Spored: 1. Farkaš, U boj, tam. zbor kat. mlad. društva. 2. Bajuk, Na Gorenskem je fletno, tam. zbor kat. mlad. društva. 3. Iv. pl. Zajc, Zrinjsko-Frankopanka, moški zbor kat. društva rokodelskih pomočnikov. 4. Lisinski, Mrak tihotni, moški zbor kat. društva rokodelskih pomočnikov. 5. Gr. Tribnik, Slavčku, moški zbor kat. mlad. društva. 6. Farkaš, Ruski ciganski valček, tam. zbor kat. mlad. društva. 7. Farkaš, Hrvatsko kolo, tam. zbor kat. mlad. društva. 8. Dr. Benj. Ipavec, Na poljani, tenor-solospev s spremljevanjem klavirja, poje g. L. Bajde. 9. Monar, Oče Kolping, hvala tebi! tenorsolospev s spremljevanjem klavirja, poje gospod Ludovik Bajde. — 10. Govor. 11. Crni vitez. (Igrokaz v petih dejanjih.) Vstopnina: Sedeži I. vrste 1 krona; II. vrste 80 vin., III. vrste 60 vin. — Stojišče 50 vin. — Pri igri sodelujejo najboljši igralci ljubljanskega Rokodelskega doma. S samospevi nastopi slavnoznani tenorist, g. Ludovik Bajde. — Ljubljansko katoliško mladeniško društvo se je torej v vsakem oziru potrudilo, da poda povodom svojega poučnega izleta tudi bratom v Trstu plemenit duševni užitek.

— Aretirani iredentovci. Iz Pulja nam poročajo: Tukajšnja policija je aretovala iredentovca Pirnaton. Pirnaton je bil tisti, ki je v soboto prvi napadel mirne Hrvate in Slovence s kame-njem in tako povzročil oni vsega obžalovanja vredni pretep. Temu iredentovcu pa še ni bilo zadosti, da je mirno pevajoče Hrvate prvi napadel, ampak je tudi čutil potrebo, njegovim notranjim čustvom dati javno duška s tem, da je kričal: Viva Pola italiana! Abasso marina di guerra! Ali ni to višek iredentovske nesramnosti? Prepričani smo, da se bo navzlic temu vnebovpijočemu izdajstvu v edini avstrijski vojni luki še vedno skušalo trdit, da so puljski iredentovci najpohlevnejša jagnjeta in n najboljši avstrijski patrijoti. Taki zalegi se hoče dati univerzo v Trstu! Ze sedaj ni mogoče iredentovce

Poučno potovanje kranjskih in koroških kmetov v Svico.

(Dalje.)

Lep je bil večer 9. julija v kazini v Bernu, kjer nas je počastilo več gg. uradnikov od avstrijskega poslanstva in šviške vlade, dalje ravnatelj dr. Keppeli, kmet. učitelj g. Schneider in drugi. Zelo podučna so bila tudi predavanja od strani šviških strokovnjakov ta večer, ki smo jim pogumno sledili v noč, dasi so pešale noge in glave od dnevnega truda.

Sirarsko šolo na Rüttiju nam je razkazal ravnatelj njen in obenem docent na polytechniki v Curihu, gospod Peter.

Toda z Bogom, ti mesto medvedov, krasne zvezne palače, prelepe stolnice, ki so jo zidali katoličani, pa nam jo zdaj reformiranec kaže za denar, od zunaj prvotno krasno, od znotraj deflorirano, pravi simbol truburjanskega krivoverstva, ki kaže na sebi le toliko lepega, kolikor si je pridržalo še prvotnega!

Gospodarska zveza — Winterthur! Cenjeni čitatelj, gotovo že želiš, da končam. Toda če hočeš videti in zvedeti, kaj da premore skupna sila preprostega kmeta, pojdi v Winterthur za par dni in oglej si »Zvezo vzhodnošviških kmetijskih zadrug«. Pred seboj imaš velikansko palačo, ki je skladišče za vse potrebščine, ki jih imata

moderni gospodar in gospodinja. V zalogi imajo: gnojila, krmila, moko, semenje, bakreno galico, kreosotni karbolinej, petrolej, premog, kolonialno blago, stroje in železnino, vina, sukneno blago, posredujejo kupčijo s sadjem itd. Da računa bilanca le z milijoni, smo si morali misliti, ogledujoč te velikanske zaloge, za kojih prevajanje rabi Zveza svoj tovorni avtomobil poleg konj.

Gosavska pokrajina je ena izmed onih, kjer se pečajo skoro izključno z mlekarstvom. Ravnatelj iz kmetijske šole v Rheinecku ob Bodenskem jezeru nam je prišel v Gossau naproti ter pojasnil razmere okoliša, ki smo si jih tudi natančneje ogledali pod njegovim in pod vodstvom gospoda inž. Eppra. Poleg živinoreje je v gosavskem okraju tudi zelo veliko domače obrti, izdelovanje »spice« za obleko, za gardine pri oknih itd. Iz vseh vilam enakih hiš so se svetilniki krasni strojčki, kajti na roko se davno ne izplača več ta industrija. Štirinajstletna punca zasluži na dan brez težave po 2-40 frs.

Kakor povsodi po Švici ima tudi tukaj vsak gospodar posestvo zaokroženo in sredi njega gospodarsko poslopje. Silno dragi so posli; hlapec 15 do 20 frs. na teden in oskrbi. Cena živine je: za biko 1000 do 3000 frs., za plemenske krave pa 1000 do 2000 frs., molzne krave ne prestopajo višine 600 do 800 frankov. Vsi vrtovi okoli hiš so razdeljeni z ograjo v velike oddelke in tu se menjavaše pase živina od sre-

de aprila do konca oktobra; kjer je dosti plevela, tam pa spomladi zgodaj pasejo in potem kose. Pri tem gospodarstvu je treba le malo delavnih sil. Gospodinja z enim hlapcem oskrbuje po 16 do 12 govedi. Pasejo namreč zdaj na enem, zdaj na drugem oddelku, ki potem dozori za košnjo v različnih časih ter dado tako nepresilnega posla skozi celo leto. Ograje najbolj pohvalijo iz lesenih kolov, namočenih tri tedne v 1½% bakreni galici, vmes pa je napeta bodeča žica. Gosavska pokrajina je ena sama velika sirarna. Bili smo v občini, ki ima le 2500 prebivalcev, a dvanaest siraren, in to lepih in velikih. Mlekarske zadruge dajejo vsepovsodi mlekarne v najem in ne sirarajo na lasten račun. Najemniki, izučeni sirarji, delajo v mlekarni vsaj tako pridno, kot njihov sluga, dasi štejejo premoženja po sto in več tisoč. Tudi sicer smo videvali gospodarje z velikim premoženjem vsepovsodi pri vsakem delu; praktično udeležujejo geslo: Ne delo, le lenoba sramoti človeka.

Pri večini siraren so veliki moderni svinjaki s 60 do 150 prešiči, ki jih pita sirar z odpadki iz sirarne, katerim pridene zdrobljenega žita: koruze, ječmena, ovs. Za samo gnojnico dobi zadruha po 2000 do 3000 K na leto. Ko je ponudil inž. Epper, da sežida eni teh mlekarskih zadrug iz lastnega svinjake za 20.000 frs., če mu odstopijo potem gnojnico brezplačno, prebrisani kmetje tega niso sprejeli, kajti 3000 frs.

vedno seboj, draga Mirijam, radi mene. Jaz nisem pozabil Tvojih besedi, ne, vsak dan in vsako noč jih preišlujem. Piši mi, prosim Te, ako moreš najti kakega sela. Ako pa ne moreš pisati, vsaj misli name, kakor jaz mislim na Tebe. Zakaj pač ne živiva več skupaj v oni srečni vasi Esencev, ki jim želim vso srečo kakor i Tebi! Zdrava!

Tvoj zvesti prijatelj

Mark.

Ko je Mirijam prečitala pismo, ga je poljubila in skrbno shranila. Nato je odvezala zavoj in odprla slono-koščeno škatljo s ključem, ki ji je bil pritrjen. Iz nje je vzela zavitek iz mehkega usnja in veselja je vzkliknila, ko je zagledala v njem ovratnico iz krasnih biserov, prstan z velikim smaragdom, na katerem je bil urezan Markov in njen obraz, povzet po podobi, ki mu jo je dala seboj.

»Poglej, Nu, poglej!« vzklikne in pokaže Nehušti dragoceni in krasni nakit.

»To je najboljši dokaz, da te ima Mark vedno še rada,« reče Nehušta.

»Ah, da! Toda kaj, ker se vedno zija med nama nepremostljiv prepadi!« vzklikne Mirijam.

»Le Bogu prepusti vso stvar, On že vredi v svoji neskončni modrosti vse tako, kakor je zate najbolje. — Sedaj pa morava hitro domov, ker imamo nocoj goste pri večerji.«

»Kakšne goste?« vpraša Mirijam razmišljeno. (Dalje.)

krotiti, kaj bi šele potem bilo, ako bi se dalo avstrijskim izdajicam univerzo na slovanskem jugu.

— **Prepovedani izleti v Pulj.** Iz Pulja poročajo: Z zabrano izleta, ki so jo Italijani preko vojaških oblasti izberali in — izdenuncirali, so škodili največ sebi! Tako je imel n. pr. v nedeljo dne 14. t. priti v Pulj izlet iz Reke. Ali včeraj se je na glavarstvu predstavila slovanska deputacija, ki je odločno izjavila, da bi smatrala kot provokacijo od strani oblasti, ko bi te dovolile (pa bi bilo tudi le kak zabaven izlet) potem, ko so zabranile izlet N. D. O., ki ni imel nikake politične, ne demonstrativne svrhe. Kar se zabranjuje nam, to tudi drugim ne sme biti dovoljeno! Voditelj c. kr. okrajnega glavarstva, nam. tajnik Pазze, je izjavil, da je že prepovedal izlet z Reke za 14. t. m. in neki drugi izlet za 20. t. m. — ter je dodal, da od ponedeljka dalje ne bo več nikakega izleta v Pulj!

— **Strela — Dva človeka pod gore čiml tramovi.** S Čateža pod Zaplalom se poroča: Včeraj v sredo 10. t. m. popoldne nekako ob 5. uri je treščilo v pod Franceta Gliha Roksa v Gorenji vasi. Strela je vrgla in naenkrat je bilo vse poslopje v ognju. Pod je bil poln mrve in slame, pšenico so domlatili isti dan in je bila še na podu. Zgoreli sta popolnoma dve poslopji. Najhujša nesreča pri tem pa je, da sta se ponesrečila pri požaru dva moža. Ko je bilo poslopje še vse v plamenu, sta v hlevu mukale še dva teleta, drugo živino so rešili. Po ti teleti skočita v hlev Matija Štepec iz Gorenje vasi in Jakob Bedene z Zaplaza. V tem trenutku pa se podere skončni zid na hlevov strop in kamenje pokoplje oba. Tega pa nihče ni opazil v občni zmešnjavi. Sosednjega poslopja zagleda nekdo v gorečem hlevu človeško glavo med kamenjem in tramovi. Hitro skočita v hlev Jakob Korelc z Goljeka in Ivan Kamin z Dolenje vasi in izvlečeta izpod razvalin Jakoba Bedene, ki je bil še živ toda ves obžgan; leva noga je bila zlomljena in glava vsa razbita, vendar je še toliko pri moči, da so ga je mogli danes prepeljati v bolnišnico usm. bratov v Kandijo. Ker Matije Štepeca ni bilo nikjer zunaj najti, je postajala sumnja vedno grožnejša, da je on tudi v hlevu ostal. Kakor hitro je bilo mogoče blizu, so na prigrvarjanje navzočega župnika začeli razkopavati kamenje in našli so Matijo Štepeca žalibog mrtvega. Ležal je na trebuhu in v rokah je imel nož, skaterim je mislil tele odrezati in rešiti. Bil je skrben in priden gospodar in je z malim posestvom živil ženo in sedem otrok.

— **Po toči poškodovana jabolka.** Tovarna za konserve v Liebenau je deželnemu glavarju naznanila, da kupuje franco na vsaki železnični postaji po toči poškodovana jabolka vagon po 300 kron.

— **Cigani ne smejo v Zagreb.** Zagrebški župan Holjac je v sporazumu s policijo izdal naredbo, ki ciganom zabranjuje vstop v mestni teritorij.

— **Pomiloščeni kaznjenci.** Cesar je pomiloštil 47 kaznjencev v kaznilnicah. V ženski kaznilnici v Begunjah so pomiloščene tri kaznjence.

— **Izvoz v Mehiko.** Interesantom je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani na vpogled seznam predmetov, ki jih je možno dobro razpečati v Mehiki, ter poročilo o tamošnjih kupčijskih razmerah.

— **Industrijsko in trgovsko poročilo o Nemčiji.** Avstro-Ogrsko pomožno društvo v Ahnu (Österr.-ungar. Hilfsverein in Aachen) je poslalo trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani poročilo o stanju industrije in trgovine na Nemškem za mesec junij. Poročilo, ki

je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani na vpogled, zadeva naslednje stroke: Premogokopstvo, industrija svinca in cinka, kupčija s srebrjem, strojna industrija, industrija z neogorljivimi izdelki, tekstilna industrija, izdelovanje in izvoz razglednic, petrolejska industrija.

— **Hrvatski glasbeniki in učitelji glasbe** prirede o priliki 50letnice pevskega društva »Zora« v Karlovcu dne 14. in 15. t. m. shod za osnutje »Saveza hrvatskih glasbenika«.

— **Odkritje cesarjevega spomenika v Jajcu.** V nedeljo, 14. t. m., slovesno odkrijejo v Jajcu spomenik cesarju Francu Jožefu I.; navzoč bo deželni šef baron Varesanin in zastopniki raznih oblasti.

— **Vojak u'onil v Osjeku.** Minolito tork je pred očmi svojih tovarišev utonil infanterist Rajić, ki je že tretje leto služil.

— **Ciganko — vedeževalko** Deme-ter Zofijo iz Galicije so včeraj aretirali v Gorici. Nekemu 20letnemu mladeniču iz Ločnika je namreč prerokovala bodočnost iz njegove dlani, za kar je zahtevala preveliko svoto. Če bi ciganka pogledala na svojo dlan, pa bi lahko spoznala, da bo aretovana.

— **Umril je v Gorici** trgovec gospod Albin Kregar, star 44 let.

— **Za obiskovalce razstave v Bruslju.** Trgovski in obrtniški zbornici se je naznanilo, da bruselske razstavne pisemske znamke, ki se prodajajo na razstavi v Bruslju, nimajo mednarodne poštne vrednosti, in imajo tedaj le v Belgiji veljavo. S temi znamkami frankirane dopisnice in pisma, ki se pošiljajo iz Belgije v inozemstvo, se smatrajo kot nefrankirane in je od njih plačati kazensko poštnino.

— **Častne svetinje** za 25letno zasluzno sodelovanje pri gasilnih društvi so dobili člani prostovoljnega gasilnega društva v Črnomlju gg. Janko Fugina, Jožef Junko, Ivan Papež, Ivan in Mihael Schweiger ter Pavel Klemenc.

— **Pred sodiščem krivo pričala.** Proti Mariji Rihtar, posestnici na Beričevem, je vložila pri c. kr. sodišču na Brdu Katarina Trškan, posestnica in mesarica na Studencu pri D. M. v Polju tožbo na izročitev prešiča in na plačilo odškodnine v znesku 23 K. Med spornima strankama je bilo namreč dogovorjeno, da mora Trškan priti dne 29. marca t. l. po prešiča, a ker je ta prišla šele 31. marca ponj, ga ji ni hotela izročiti. Tožiteljica Trškan je pa temu oporekala, sklicevaje se na dogovor, ki se je vršil med njima na veliko-nočno soboto v Ljubljani, s katerim se je kupna pogodba tako spremenila, da Trškan Katarina pride po prešiča lahko šele 31. marca t. l. Marija Rihtar je trdila, da ni bila na Velikonočno soboto v Ljubljani, sklicevaje se na njeno 18 let staro hčer Miciko. Ta je kot priča v tej pravdi pod prisego zaslišana krivo izpovedala, da na Veliko soboto ni bila njena mati v Ljubljani, marveč ste pekli doma potice in kolače, s katerim delom ste komaj ob 9. uri dopoldne končala, potem sta pomivali, okolu dveh popoldne ji je pa še mati pomagala jedila v korbo nalagati, na kar jih je ona nesla v cerkev blagosloviti. Da je Marija Rihtar krivo pričala, je bilo dokazano po pričah. Anton Snoj, sosed Marije Rihtar, je izpovedal, da je mati obdolženke na Veliko soboto poleg nje na sv. Jakoba trgu jerbasa prodajala. Priča Štefan Starin jo je videl med 7. in 8. uro iti v Ljubljano. Priča Doroteja Ložar jo je ta dan okoli 3. ure popoldne srečala, ko je šla domov. Tu

ba Katarina Trškan je pod prisego potrdila, da je med 10. in 11. uro na svoji stojnici govorila z Marijo Rihtar star. Ker je bila obdolženki krivda krive prispe dokazana, je bila obsojena na en mesec ječe.

— **Veliko veselice v Postolski jami.** V nedeljo, dne 14. avgusta 1910 se bo vršila v tem čarobnem podzemskem svetu običajne poletna veselica. Začetek ob 3. uri popoldne (pri vsakem vremenu). Odhod iz Ljubljane ob 5, 603, 9:45 in 12:58. Iz Trsta (južni kolodvor) ob 7:55 in 9:55 dopoldne.

— **Slovensko planinsko društvo** naznanja, da je Schmidingerjeva kočna na Veliki planini nad Kamnikom za turistovsko kočjo priredilo in da se ta nova planinska postojanka izroči prometu v nedeljo dne 14. avgusta 1910. V novi koči je poleg posebne kuhinje prirejena obednica ter dve spalnici za 8 oseb. Koča je preskrbljena s pristnim domačim vinom in dobrim pivom ter vsakovrstnimi jestvinami, izvzemši sveže meso. Koča je oskrbovana: Prijateljem lahkih planinskih izletov priporočamo turo na Veliko planino.

— **Harmonij dobro ohranjen želi** kupiti šolsko vodstvo v Mokronogu.

KONFLIKT V DALMATINSKI HRVATSKIM STRANKI.

Splitski »Dan« prinaša 11. t. mes. izjavo poslanca Frana Ivaniševića in Vincenca Medinija, da izstopata iz »Hrvatske stranke«, ki je pod vodstvom župana Nikolaja pl. Dubokovića. Ivanišević kakor tudi Medini sta bila ena izmed najbolj delavnih aktivnih članov stranke. Svoj izstop utemeljujeta s tem, da je postala stranka nezvesta svojim prejšnjim principom. Tudi deželni glavar dr. Ivčević in deželni odbornik Tomares, kakor tudi poslanec Vuković nikakor niso zadovoljni, da se je stranka zbližala z demokrati. Govori se, da bodo tudi ti štirje izstopili iz stranke.

HRVAŠKI SABOR

je sklican 22. avgusta. V seji se naznani, da se sabor razpusti. Za nove volitve se že vse pripravlja. Ban hoče pri novih volitvah delati po Khuenovem vzorcu volitve.

POMAŽARJEVANJE NA HRVAŠKEM.

Mažarska propaganda se na Hrvatskem zelo širi. Več hrvaških šol so že zaprli, ker pošiljajo starši otroke v mažarske šole društva »Julian«, kjer ne plačajo nobene šolnine in dobe knjige in učila brezplačno.

TURŠKI VELIKI VEZIR V RUMUNIJI.

Turški veliki vezir je obiskal v Sinaju rumunskega kralja.

TURŠKE POLITIČNE NOVICE.

Turčija najame šestmilijonsko posojilo pri pariških bankirjih. — V skadrskem sandžaku so zaplenili 17.000 pušk. — V Sofijo je došlo 1200 made-donskih beguncev, naznanjenih je še 300. Begunce preskrblja bulgarska vlada.

ANARHIJA V PERZIJI.

Perzijska vlada povrne škodo ruskim podanikom, ki so jo trpeli minulo nedeljo, ker so njihove domove oplenili Baktiari. V Peterburg so došla poročila, da so pričeli vojaki pleniti stanovanja tujcev. Ruski podaniki so pobegnili v konzulat. Kazaška brigada je zasedla pot v Šimro, da prepreči dohod revolucionarjev v Teheran. Vlada je proglasila, da bo vsak aretiran, ki se bo prikazal po solnčnem zahodu na cesti. Kdor ne bo obstal na prvi klic, bo ustreljen. Vsi potni listi so razveljavljeni in mestni vhodi zaprti. Položaj je vedno bolj resen.

Odkritje spomenika pesniku Antonu pl. Mišanoviču v Klanjcu.

Povodom te slavnosti se je zbralo v lepem trgu Klanjcu ob Sotli na Hrvatskem dne 7. avgusta 1910 na tisoče hrvaškega in slovenskega naroda, kar je utisnilo vsej svečanosti pečat jugoslovanske vzajemnosti: »Slovenec in Hrvat, za uvijek brat i brat«. Svečanost se je pričela, kakor je eminentno katoliškemu narodu oziroma narodoma prikladno, s slovesno sveto mašo v župnijski cerkvi, pri kateri je krasno popevalo zagrebško društvo »Kolo«. Ob 11 uri dopoldne je mnogobrojna pestra množica čakala na odkritje spomenika, ki je krasen doprni kip. Izklesal ga je hrvatski umetnik Frangeš ter je postavljen na res lepem prostornem trgu. Raz govorniške tribune je čital najprej dr. Ortner, tajnik hrv. društva za pučko prosvjeto, spomenico, nanašajočo se na slavnost. Dr. Stjepan Čukač, rojak klanjski, profesor in katehet v Zagrebu, je govoril namesto obolega apost. protonotarja in kanonika dr. Ivekovića. Potem je prevzel načelnik trga g. Pero Fadljević spomenik v svojo oskrbo. Govorili so še poslanec Lju-

ba Gjalski v imenu hrvatskih književnikov in profesor dr. Ilesič kot zastopnik »Slovenske Matice« in Slovencev. Poslanec Babić Gjalski je nosil red sv. Save in se je skrbno ogibal besede »Hrvat«, kar je pri mnogih obudilo nemalo ogorčenja. Na spomenik so položili štiri krasne srebrne vence, in sicer v imenu vlade bivši nadžupan varaždinski pl. Jelačić s prekrasnim govorom, mestni župan zagrebški g. Holjac, zastopnik mesta varaždinskega, kakor tudi v imenu krajevnega odbora veleč. g. dr. Homotarić, mož navdušen za narodno delo in iskren prijatelj Slovencev. Kakor zna govoriti le Hrvat je pri spomeniku proslavljal pesnika posl. stranke prava častnikar g. Persić z izredno krasnim donečim glasom. Popoldne se je razvila ljubka narodna veselica, zapela se je marsikatera pesem, hrvatska in slovenska, izrekla se marsikatera domorodna navdušena beseda in sklenilo se je mnogo prijateljstva med Hrvati in Slovenci z namenom, delovati za narod ne samo v hipnem navdušenju, nego tudi v dejanju in resnici. Da, kar želi brošura ad hoc izdana, to se je uresničilo: »Krasno zagorsko mjesto Klanjec pretvorit će se ovoga u pravo narodno proštenišće«.

Ljubljanske novice.

Ij Umetniška razstava v proslavo 80. rojstnega dne Nj. Veličanstva cesarja Franca Josipa I. Za retrospektivno razstavo, ki se vrši meseca septembra t. l., je priglasičenih že mnogo jako zanimivih umotvorov starejših umetnikov. Da pa bo ta razstava kolikor mogoče popolna, prosijo se lastniki umotvorov, spadajočih v dobo od leta 1830 do približno 1890 uljudno in nujno, da blagovolijo iste prepustiti za to razstavo in jih v ta namen prijaviti pri slikarju Rih. Jakopiču, Ljubljana, Emonska cesta 2. V poštev pridejo posebno še umotvori sledečih umetnikov: M. Langus, J. Egartner, Kurz pl. Goldenstein, Pavel pl. Kühn, F. Stroy, Vizjak, J. Wolf, Karinger, Štefan in Bl. Šubic, A. Rohlek, Fr. Globočnik, Fr. Zajec, J. Tavčar, M. Tome, Geier, Pustavrh, Götzl, F. Petkovšek, Dejak i. dr. Prosiyo se tudi oni prijatelji umetnosti, ki sami sicer nimajo omenjenih umotvorov, katerim pa je znano, kje se isti nahajajo, da blagovolijo to naznaniti. Tudi podatki iz življenja teh umetnikov se hvaležno sprejmejo. Z ozirom na važni pomen te razstave je pričakovati, da se odzove vsakdo, ki zamore na en ali drug način prispevati k njenemu sijajnemu uspehu. Živeči umetniki se še enkrat opozarjajo, da blagovolijo svoje umotvore čim prej prigrasiti in odposlati, ker poteče rok za prigrasitev 20. t. m.; umotvori pa morajo priti v Ljubljano vsaj 25. t. m.

Ij 25letnica mašništva. Danes sta praznovala 25letnico mašništva v Ljubljani gg. Ivan Ambrož, c. kr. kurat vojne mornarice in Ivan Kunauer, župnik na Golem. Še mnogo let!

Ij Umril je včeraj v deželni bolnici g. Fran Lovšin, posestnik in gostilničar v Gradišču, po daljši mučni bolezni. Ranjki bil je poznan v vseh krogih ljubljanskih. — Za časa svoje mladosti bil je tudi eden izmed pionirjev slovenske Talije. Ko je slovenska Talija bila še v povojih, ko so se še vse moči rekrutirale večinoma iz ljubljanskih obrtnikov in ko so se predstave vršile še v stari Čitalnici, bil je že ranjki vnet sin slovenske Talije. Seveda, kakor običajno, tudi on ni žel za to nikake zahvale ali priznanja. Takrat igralci niso še bili plačani kakor so danes, temveč bili so diletanti kateri so se iz veselja in ljubezni posvetili slovenskemu gledališču. Bridke skušnje dovedle so tudi njega, kakor marsikatega drugega do tega, da je obrnil hrbet slovenskemu gledališču, ker je uvidel, da v domovini pri vladajočih razmerah, za domačina ni kruha. Zadnjikrat je nastopil ranjki po daljšem premoru na »Ljudskem odru« v vlogi Anžeta v »Revčku Andrejčku«. Videlo se takoj da ni še v njem zamrla gledališka žila, dasiravno so leta pretekla med tem nastopom in zadnjim nastopom pri dramatičnem društvu. — Vrlemu prijatelju in pionirju slovenske Talije pa bodi mirna in lahka domača zemlja.

Ij Kje je ta Ljubljana? Nek angleški dnevnik v Ameriki je priobčil tole novico: Zenske smejo sedaj glasovati v Ljubljani, glavnem mestu avstrijske kronovine Kranjsko, ko jim je deželni zbor podelil to pravico. Gotove ure v dnevu so jim določene za glasovanje, ko se moški odstranijo z volišč. In tako je rešeno težavno vprašanje, ki je delalo največjo preglavico antisufragistom v tej deželi.

Ij Vseslovanski gasilski zlet v Ljubljani. Po tiskovni pogreški je včeraj zašel v list napačni dan gasilskega spreveda. Sprevod se vrši v nedeljo, 14. t. mes. in ne 15. t. m., kakor je bilo napačno poročano. Gasilci korakajo tudi

je obrestovanje in amortizacija od več nego 20.000 frs.

V Wittenbachu smo si ogledali mostarno in pokušali izborni izdelek ter prišli na večer v St. Gallen. Odtod smo se odpeljali proti severu, gledali nekaj časa Bodensko jezero, nato pa jo krenili proti jugu in proti domovini.

Zadnja dva dneva smo posvetili poljedelski soli Plantahof pri Landquartu, kjer je neurje zadnjih štirinajstih dni strašno gospodarilo in pustilo, razdrlo tri mostove, železniški most smo videli vkopan v rečni strugi, ter odnašalo cele hiše brez sledu. Šola ima ime po ustanovitelju Planti, ki je zapustil pred nekaj leti čez pol milijona v ta namen. Zadnja postaja naša je bilo mesto Chur oziroma štiri ure od njega oddaljena planina Parpan, na katero nas je spremil kmet. učitelj g. Albrecht. Tu v graubündtenskem kantonu je sicer lega bolj suha, a obilna rosa nadomešča, kar manjka padavin. Šola, ki ima do 120 glav veliko govejo čredo, in drugi kmetje izrežajo po večini mlado živino, ki jo potem brejo prodajajo v gosavski in podobne okraje.

Zadnji dan potovanja, v nedeljo,

10. julija, je bil po vremenu najlepši na celem potovanju in nam je šele prav pokazal lepoto planin z veličastnimi snežniki, ki daje Švici toliko privlačne sile, kot je nima več dežela na svetu.

S hvaležnim srcem smo se spominjali v številnih govorih ob slovesu sl. deželnega odbora, ki je omogočil tako koristno in obenem lepo potovanje, prosili smo navzočega deželnega poslanca, grofa Barbota, da pospešuje na podlagi v Švici dobljenih izkušenj vsa prizadevanja ljudskih poslancev za zboljšanje slovenskega kmetijstva, zlasti tudi, da navdušuje svoje gospode tovariše v deželnem zboru za oživotvorenje velikega načrta izkoriščanja vodnih sil kranjskih potom elektrike, s katero je preprežena cela Švica. Zahvalivši tudi vodnika, g. Legvarta, za krasni aranžma celega potovanja smo v Churwaldenu z božjo službo končali svoj očiščeni program.

Bog daj, da obroditi prelepo potovanje tudi obilo sadu, da vsak udeleženec poskuša na vso moč udeleževati v svojem delokrogu, kar je mogoče izvesti doma in tega je veliko!

mimo deželnega dvorca, kjer se poklonijo deželnemu zastopu.

Ij **Poročil** se bo 15. t. m. g. Ivan Potrato, zasebni uradnik, z gđ. Fani Gostinčar, hčerko državnega poslanca. Vse najboljše!

Ij **K. c. kr. obrtnemu nadzorstvu v Ljubljani** je predstavljen obrtni nadzorstveni komisar Alfred Dejak iz Zadra.

Ij **Upokojen** je na lastno prošnjo davčni upravitelj Mihael Frančič v Ljubljani. Finančno ministrstvo mu je izreklo pripoznanje za dolgoletno zvesto službovanje.

Ij **Prememba posesti**. Hišni posestnik g. Jožef Hafner je kupil hišo št. 6 v Prečni ulici za 62.000 K.

Ij **Mestna posredovalnica** za delo in službe bode v torek, dne 16. t. m., zaradi snaženja uradnih prostorov za stranke zaprta.

Ij **Plinovo svetilko razbil**. Včeraj popoldne je na Sv. Petra cesti z vozom zadel nek voznik v kandelaber in razbil plinovo svetilko. Tudi na Bleweisovi cesti je nek nepreviden voznik zadel v kandelaber in razbil svetilko.

Ij **Prodajalci prešičih kož**. Predvčerajšnjem so trije moški v Šolskem drevoredu imeli v vreči dve prešiči koži in se posvetovali kje bi jih prodali. Slednjič je rekel 42 letni dninar Ivan Pibernik iz Loke pri Mengšu, da jih bode spečal v denar v Polakovi tovarni! Prišedši v tovarno se je vedel tako sumljivo, da kož ni prodal. Ko je policija o tem zvedela je sumljive posestnike kož zasledovala in je tudi Pibernika ki je kože nesel in delavca Franceta Kobilca iz Domžal aretovala. Tretjemu pa se je posrečilo odnesti pete. Kože so bile ukradene nekemu mesarju na Poljanski cesti. Obadva aretovanca so izročili sodišču.

Ij **Vlom**. Predvčerajšnjem so dose-daj še neznani tatovi vlomili v Rudniku v kovačnico Ivana Medena in ukradli petnajst svedrov, francoza in več drugega kovaškega orodja v vrednosti 200 kron. Pozor pred nakupom ukradenega orodja.

Štajerske novice.

š **Poroka**. Iz Št. Ilja v Slov. goricah poročajo: V ponedeljek, dne 8. avgusta, ob 6. uri zvečer se je v baziliki Matere Milosti v Mariboru poročil tukajšnji slovenski gostilničar in mesar gospod Konrad Celcer z gospico Micko Cvilačkovo iz Jarenine. Vrlemu paru dal Bog svoj blagoslov!

š **Mirni dom**. Te dni so dospeli v novi sanatorij »Mirni dom« sledeči gos-podje: Franc Lončar in Franc Skraba, nadkontrolorja iz Gradca, Janko pl. Bencich iz Zagreba in Adolf Grašič iz Gradca.

š **V sklad za Vrazovo slavnost** so darovali: Posojilnica v Ljutomeru 25 kron; slavna posojilnica pri Sv. Miklavžu 10 kron; veleč. g. Davorin Meško, duh. svetnik in župnik pri Kapeli 10 kron; veleč. g. Jože Meško, župnik pri Sv. Miklavžu, 10 kron.

š **Velik požar**. Rudolf Hardtov grad pri Slovenski Bistrici, ki je v ponedeljek napol pogorel, je bil zavarovan za 300.000 K. Škode pa je po mnenju strokovnjakov 150.000 K.

š **Dramatičnega društva v Mariboru izredni občni zbor** se vrši v torek dne 23. avgusta 1910 ob 8. uri zvečer v kmet-ski sobi Narodnega doma. — Dnevni red: 1. Sprememba pravil. 2. Slučajni predlogi. Ker se vabila ne bodo razpošiljala vabimo tem potom vse člane, da se zanesljivo ude-leže tega važnega občnega zbora. — Na zdar! Odbor.

ZA NADOMESTNE VOLITVE V BOSENSKI SABOR

je sedaj tudi Hrv. Narodna Zajednica postavila kandidate, med njimi dva, ki je pri glavnih volitvah kandidirala Hrv. Katol. Udruga, in sicer za inteli-genčno kurijo: dr. Viktor Jankeiwicz in Oskar pl. Somogy; ostala dva kandi-data sta: dr. Katičič, odvetnik v Biha-ču, in učitelj Čurić iz Ilidža.

Iz svetovne razstave v Bruselju.

VII.
(V avstrijskem oddelku bruseljske raz-stave. — Razne zabavne atrakcije na razstavi: norimberški »Bratwurst-glöckl«, Senegalc, »Bruxelles Kermesse« Češki prekajalec na razstavi.)

Ker smo že na razstavi, ogledamo si tudi avstrijsko ekspozicijo, kdo bi pozabil v tujini na našo milo Av-strijo... Avstriji, kakor sem že ome-nil, se ni zdelo potrebno postaviti last-nega paviljona, kakoršne imajo celo »nekulturne« južnoameriške republike. Avstrijski oddelek se torej nahaja v glavnem paviljonu v onem kotu, kjer imajo Turčija, Perzija in Grčija svoje kričeče ori-entalске bazarje! Prodajalci turških slaščic vas vabijo v vseh jezi-

kih k svojim »štaniom«, mahajo vam iz daljave ter vas nadležno spremljajo kos pota. Nekoliko ameriških »opti-kov« ima tu svoje zaloge. Gorje vam, ako tja vstopite! Tudi ako vidite ka-kor sokol, brez očal ne boste zapustili njih prostorov. V tako častivredni oko-lici se torej nahaja avstrijski oddelek. O sancta simplicitas! Avstrijski od-delek se nam torej reprezentira v sredi med turškim in grškim! ter zavzema komaj 50 kvadratnih metrov prostora. Razven Avstrijcev ne obiskuje tega skritega kota nihče, kajti prav ničesar ni v avstrijskem oddelku, kar bi imelo po bogatih izložbah velikih držav še kako privlačnost. Kakor sosedna revna ekspozicija Grčije, kjer nekaj potomec slavnih Helenov prodaja sladkarije, nima avstrijski oddelek nobene mar-kantnosti in osobitosti; noben specie-len izdelek avstrijskih pokrajin ni tu zastopan. Šablonasta ekspozicija Hardtmuthovih svinčnikov, nekoliko izdelkov iz Češke: karlovarsko steklo, porcelan iz Toplice, izdelki dveh ali treh dunajskih tvrdk in nekoliko pro-dajalen bazarskega tipa — to je vse, s čemur Avstrija tekmuje na svetovni razstavi z ostalimi državami! Najbolj dostojno se v avstrijskem oddelku re-prezentuje mesto Praga, edino avstrijsko mesto, ki razstavlja. Pod označbo »La ville de Prague« najdete tu krasno Slavičkovo sliko stolnico sv. Vida na Hradčanih, poleg slike fran-coski pisane informacije o Pragi s ci-tatom Marcella Prevosta. Nadalje vi-dimo krasno panoramo Prage od moj-stra Šetelika ter praške motive od Stretti-ja in Malý-ja. Bilo bi neodkri-tosrečno trditi, da se ekspozicija mesta Prage povspenja nad svojo okolico. Malokdo se tukaj ustavi, da bi pogle-dal vsaj na Slavičkovo sliko, katera skupini dominuje.

Prej nego zapustimo razstavo, oglejmo se še po ostalem razstavišču. Stojimo na terasi, pod kojo se razklada nizek perivoj, oživiljen s skulpturami, fontanami, kioski, ki vsi na koncu pre-hajajo v nizozemsko vrtnarstvo. Okolo in okolu stojijo paviljoni posameznih narodov in mest, pokazujoči okus in samoniklost. Na levi strani imamo ita-lijanski paviljon, mesta Antwerpena, Monaca in kompleks belih, modernih stavb nemške ekspozicije, na pravi strani pa ogromno, iz neovržene opeke stavijeno palačo Holandije. Za en od-delek nemške ekspozicije se še posebno živo zanimam, namreč za oddelek glasbenih nastrojev. Tu je cela kon-certna dvorana. Nekoj podvzeta tvrdka je tu postavila akustičen salon s podijem in neštevilnimi sedišči ka-kor v gledališču, kjer angažovani virtuozji koncertujejo na razstavljenih glasbilih mnogobrojnemu občinstvu. Mnogokoji, truden samega pregledova-nja, se rad tu vsede na trenotek, da se osveži od godbi. Nedaleko odtod vdar-ja na uho koncert jeklenih in ozoblje-nih koles iz strojarne, kjer so vsi stroji v polnem diru.

Še enkrat, preden se za vselej lo-čim od razstave, sem si pregledal raz-ne paviljone. Holandski paviljon je ve-činoma napolnjen z materialom iz ko-lonij. Mimo tega je v njem zastopana ribarska, ladjarska in žganjarska in-dustrija. V sosedstvu sem se še enkrat pregledal paviljon francoskih kolonij in belgijske agrikulture, dalje palačo Brazilije, mavriški paviljon Španije, razne ameriške paviljone ter cele ulice raznih restavracijskih podjetij, kjer neprestano odmeva godba in pesem. Obiskovalci posvečajo posebno pozor-nost elegantni monakovski palači, kjer se dobe najboljša monakovska piva, norimberški »Bratwurstglöckl«, itd. Tu odmeva pesem italijanske skupine, drugje zopet tirolski jodlerji vabijo svoje rojake v nemške knajpe. Eldo-rado tega nemškega okusa je »Alt-Düsseldorf«, velika dvorana s stekleno streho, izpremenjena v srednjeveško namestje, kjer ves dan buči nemška, vaška godba. Drobnih restavracij, po-kuševalnic in vinaren je na razstavi na stotine.

Velik del razstavišča je posvečen zabavi obiskovalcev. Čisto na koncu razstavišča najdete zabavni kot, vrlo podoben praškemu iz poslednje jubi-lejne razstave, samo mnogo bogatejši. Za ta način zabave se je tu pobrinilo nekoliko ameriških podjetnikov. Za-bavišče je napolnjeno z atrakcijami vseh vrst, drsavišči, gorskimi železni-cami, zakletimi gradovi itd. V sredini strmi visok stolp, okolu katerega se vije spirala. Tudi ena izmed ogromnih sklizavek, kjer se za eno vožnjo plača frank. Drugje predstavljajo jeklene plošče, od spodaj s strojem razvalov-ljene, razburkano morje, po čegar raz-jarjeni gladini je možno v malem vo-zičku podvzeti izlet. Dojem je bojda tako popoln, da končuje celo z »mor-sko boleznijo«. Na poti srečavate spre-

vod Indiancev iz ameriškega cirkusa, iz daljave slišite piskanje miniaturne lokomotive, ki vozi po zabavišču na ve-selje velikih in malih. Ako vam vse to ne zadostuje, evo vam pregibljive stopnice, paviljon, v katerem ste pri-morani vsled pregibanja tal plesati. Razume se, da ne manjka tu obligatna vas črnih domorodcev, ki se zadnje čase nahaja na vsaki večji razstavi. Na praški jubilejni razstavi so bili »Habe-šané« (Abesinjci), na dunajski lovski razstavi imajo Somalce, v Bruselju pa Senegalce. Imajo tu svoje šotore, tol-čejo na boben, proizvajajo vojne plese in ljubavne avanture — in vse, kar se od črncev zahteva v civilizovani Ev-ropi. Vrlo priljubljen in morda naj-veselejši na svetovni razstavi je »Stari Bruselj« ali kakor ga veseli Flamci na-zivajo »Bruxelles Kermesse« (bruselj-sko žegnanje). Nahaja se blizu glav-nega vhoda v razstavo in plača se po-sebna vstopnina. Tu je eno zabavno podjetje poleg drugega. V razkošnih zakotjih, slikovito upravljenih po vzorih davne preteklosti, se kaj prijetno sedi pri čaši penečega burgundca, še-getajočega bardožana ali sladkega ren-čana. Moram čitateljem zaupati, da se nahaja na razstavi v Starem Bruselju celo češki prekajalec, v katerega pro-dajalnici, v nekem hišnem prehodu, sem se osvežil s pravcato pristno praško gnatjo, kojo mi je servirala brhka Pražanka. Veselo življenje se razvalovi v Starem Bruselju posebno zvečer. Na paviljonih se razžare guirlande elek-tričnih žarovek, rakete se vznášajo v višavo in razstavno veselje dostopuje svoj vrhunec...

VIII. (Zlet češkega pevskega društva »Sme-tana« v Plznji k mednarodnim pevs-kim tekmam v Bruselju.)

Kraljevska družba »Les Arti-sans Réunis« v Bruselju, ki ob-haja letos šestdesetletnico svojega ob-stanka, je razposlala pred nekoliko meseci izvestja o prireditvi mednarod-nih pevskih tekmem v Bruselju. Te tekme, kadarkoli se prirejajo, vzbujajo v celi Belgiji in tujini neobičajno zani-manje. Letos pa še posebno, ko so bili v zvezi s svetovno razstavo. Pevske tekme so se vršile dne 3., 10., 17. in 24. julija t. l. ter so bile razdeljene na tekme belgijskih in inozemskih dru-štev. Prvi so se imenovali »turnarji« ter so se vršili 3. in 17. julija. Ni pri njih nobenega zbora sodnikov (jury) in ne podeljujejo se cene. Občinstvo sa-mo zastopa jury: z udeležbo odloča in s ploskanjem poplača. Mednarodnim tekmam, h kojim so bila pripuščena samo pevska društva prvega reda, je bila določena doba od 10. do 24. julija. Vršile so se pred zborom sodnikov (jury) sestavljenim iz odličnih, svetov-nih glasbenih mojstrov; tekmuje se za ceno, katero jury zmagajočemu dru-štvu pripozna. Dne 10. julija je tekmo-vala takozvana »Divise d' Excellence«; v njej pojejo društva, ki so že v »De-vise d' Excellence« tekmovali, pa niso dobili prve cene. V nedeljo 24. julija je bil poslednji dan tekem »Devise d' Honneur«, kjer je bilo dovoljeno peti samo onim društvom, ki so pokazala najvišjo stopinjo pevske popolnosti s tem, da so si že poprej pridobila ceno v »Devise d' Excellence«. Letošnji 24. julij, ko je za prvo ceno tekmovala cela vrsta odličnih pevskih društev, ni samo znameniti dan za Bruselj, Belgijo in ves umetniški svet, ampak tudi za slovanstvo in za njega najboljše pred-stavitelje, Čehe. Ta dan je nastopilo v Bruselju češko pevsko društvo »Sme-tana« iz Plznja; to odlično in tolikrat pri raznih prilikah zmagovalno in s prvimi cenami počaščeno društvo se je borilo s tujimi društvii za palmo zmage v »Devise d' Honneur«.

Pevsko društvo »Smetana« je bilo povabljen od kraljeve družbe »Les Artisans Réunis« v Bruselju, s kojo je v prijateljski zvezi že od leta 1900. Plzenjsko društvo je predložilo jury-ju sledeče zборе: »Pogreb v lesu« od Wendlera, »Češke pesni« od Nešvere, »Češki plesi« od Pallyja ter »Materna govorica« (Rodna mluva) od I. B. Foer-sterja. Našo javnost bodo zanimale nekatere podrobnosti iz pevskih tek-em: belgijska jury po žrebu določi zборе, kojih razpored se v poslednjem trenutku pred nastopom občinstvu na-znani. Pevska dvorana se označi dve uri pred nastopom, da se dotično društvo ne more prepričati o akustiki, ozi-roma da ne more protestovati proti določeni dvorani. Izmed prigašenih članov kojega pevskega društva sme manjkati samo 10 odstotkov, drugače ni dovoljeno nastopiti. Posebno za to določeni komisar konstatuje istinitost podatkov v prijavah kakor tudi isto-vetnost oseb. Začetek petja se določi tik pred tekmo. Na pr. v Verviers v Bel-giji, kjer je dne 23. julija 1905 »Sme-tana« dobil dve zlati kolaini in sev-

resko vazo, — darovi sedanjega kralja, takratnega princa Flanderskega — so začeli plzenjski pevci peti šele ob pol 12. uri v noči. Temeljni akord zbora se kontroluje pred in po petju na har-moniju, a izid se naznani takoj po tekmii.

Dne 23. julija sem se na kelmo-rajskem kolodvoru pridružil »Sme-tanu«, ki je z 32 pevci hitel v Bruselj. Lahko rečem, tako dobrosrčno, veselo in bratsko nalado, kakor vlada v tem društvu, težko najdemo kje drugje.

Velja, da tu omenim lavorike, koje si je pridobil »Smetana« s svojim spe-vom v prizadevanju, zvišati slavo svo-jega naroda. Leta 1900. je dobil »Sme-tana« v Bruselju I. ceno: dve zlati ko-laini in 5000 frankov v zlatu. Dne 23. julija istega leta v Parizu I. ceno: zlat venec, zlate plakete in kolajne; že takrat je bil uvrščen v častno »Devise d' Excellence«. Leta 1901. je priredil izlet v Kromčfž in Olomuc. Istega leta dne 16. junija so pevci »Smetane« pozdravili cesarja in češkega kralja na zgodovinskem gradu Karlov Tyn. V letih 1902 do 1903 so priredili izlete v Ljubljano, Zagreb, Krakov in Zako-pane. Leta 1904. so se udeležili pevci festivala v Pragi, leta 1905. že omenje-ne tekme v Verviersu. Istega leta so tudi koncertovali v glasovitem belgijskem kopališču Spa. Konečno je »Sme-tana« dobil leta 1907. veliko zlato ko-lajno od avstrijske vlade kot priznanje za dosežene uspehe.

Po sijajnem sprejemu na bruselj-skem kolodvoru »Gar du Nord« in v društvenih prostorih Artisanov, je na-počila nedelja 24. julija, ko so Bruselj-čani slavili svoj narodni praznik pro-glasitve neodvisnosti. Mesto je bilo okrašeno s prapori, guirlandami bar-vastih žarovek, povsod je vladala slav-nostna, povznešena nalada. K temu je tudi mnogo prispevala okolnost, da je družba Artisanov, ki ima slavno ime na evropskem zapadu, slavila ta dan 60 letnico obstanka. Pomembni dan je oslavlilo društvo s pevsкими tekmami najvišje devize d' Honneur. Ze v so-boto večer nam je bilo rečeno, da se k tekmam nabere ogromna množica ob-činstva, koje, kakor smo se prepričali, je vrlo pevoljubno.

Tekme so se pričele popoldne ob treh v Cirque royal, v ogromni rotundi 60 m visoki in 80 m široki, ki je bila odnotraj okusno dekorovana in do poslednjega kotička napolnjena ob-činstvom, broječim okolu štiri tisoč glav. Društvu »Smetana« je bila izka-zana posebna čast s tem, da je bilo koj po 3. uri povabljen, da kot prvo na-stopi na tekmovališču. Ob grobni tišini je zbor prednesel »Čes ké pís ně tako zanosno, da burno ploskanje ni hotelo vzeti konca. Drugi zbor »Če-s ké tance«, odlikujoč se mestoma po bujnosti, mestoma zopet po pravi slovanski mehko bi je občinstvo tako navdušil, da je vse vstalo iz sedežev, v burjo ploskanja pa so doneli mogočni klici »Vivent les Tschèques«. Temu glinljivemu izrazu simpatij so se pridružili tudi resni člani jury-ja, rav-natelj in profesorji belgijskih, franco-skih in holandskih konzervatorijev. V Bruselju naseljeni Čehi pa so podarili plzenjskim pevcem zlat lovorov venec s trakovi v čeških in belgijskih barvah. Črez dalje časa, ko je občinstvo zopet zavzelo svoje prostore in je nastala tišina, je proglasil predsednik jury-ja, ravnatelj konzervatorija v Gentu: »Pev-skemu društvu »Smetana« iz Plznja se podeljuje druga cena — zlat bokal z odličnim priznanjem — avec destinc-tion.« Burno, dolgo trajajoče pritrje-vanje je spremljalo češke pevce pri od-hodu z odra. — »Smetana« si je pri-dobil v daljni tujini popolen uspeh; prva cena vobče v tej sekciji ni bila podeljena. Zmaga jetem večja, ker je »Smetana« tekmoval prvič v »Devise d' Honneur«, ki je najvišja stopnja do-segljive pevske umetnosti. Višje pev-ske devize sploh ni. Bruseljski časopisi pišejo, da tako izbornega izvajanja še ni bilo slišati pri mednarodnih pevskih tekmah. Ob 11. uri zvečer so se zbrala društva, ki so se udeleževala pevskih tekem, v prostorih Artisanov, kjer so bile razdeljene cene. Predsednik Arti-sanov, Loucks, je v francoskem govoru čestital češkemu pevcem ter podal staro-sti »Smetane« K. Langu zlat bokal s posvetitvijo na marmornatem podstav-ku, remek-delo bruseljske zlatarske umetnosti.

V torek 26. julija so nastopili češki pevci pot v slavnoznani »Ostende«, kraljico morskih kopališč. Tu so prire-dili v kursalonu koncert pred elito za-padnih narodov, ki preživlja poletje v Ostende. Belgijski kralj, ki sedaj biva s svojo rod bino na oddihu v Ostende, se je koncerta udeležil ter zmagoslavne češke pevce pogostil v sijajnem »Pa-lace-Hotel«.

F. K—c.

Spominjajte se pri vseh prireditvah, pri vseh veseljih in žalostnih dogodkih „Slovenske Straže“!

Razne stvari.

Nov komet. Zvezdoglednica v Kie-lu naznanja, da so v Tauntownu v Mas-sachusetts odkrili nov komet. Svetlo-ba kometa je enajste vrste. Zvečer stoji v ozvezdju Herkula v zelo ugodni legi. Ker pa se pomika vedno proti jugoza-hodu, se ga more opazovati vedno težje.

Najbolj zdravi deželi ste Švedska in Norveška. Dokazano je statistično, da je v teh dveh deželah umrljivost najmanjša. Številka umrljivosti pa se v teh dveh deželah tudi še vedno manj-ša. Glavni vzrok temu je gotovo raz-širjevanje popolne abstinence v teh dveh deželah.

Ptiči in letalni stroji. Največja brzina, ki se je dosedaj dosegla z letal-nimi stroji, znaša 100 kilometrov na uro. Vprašanje je, če so letalni stroji dosegli brzino poleta ptičev. Prepelica poleti na uro 80 km; golob in leteči stroj imata enako brzino. Orel more preleteti na uro 120 km. Lastavica pre-leti 250 km na uro. Neka druga vrsta lastavic preleti na uro 317 km. Najhi-trejša pa leta sokol, ki doseže izredno brzino.

Vzoren zrakoplov. Američani, ki so grajali vlado Zveznih držav, da ne tek-muje z evropskimi deželami v dovolje-vanju večjih vsot za razvoj letalnih strojev, so bili prijetno iznenadeni, da je dr. William Christmas iz Washing-tona izumil zrakoplov, ki ga sedaj ameriški vojni departement preizkuša z izrednimi uspehi. Christmasov zrako-plov se sam balansira ali drži v ravn-o-težju ter je celo stalnejši v viharnem vremenu, nego v popolnoma mirnem ozračju. Dvigniti je vstanu 1500 funtov in bo nosil dva moža navadne teže ka-kih 300 mlij. Največja prednost njegova pa je v tem, kakor zatrjujejo preizku-ševalci tega čudovitega stroja, da se ne more prevrniti nazaj pri dvigu in da lahko plava v zraku dalje časa, čeprav se stroj ustavi, ne da bi v divjem padcu treščil ob zemljo. Če so vse trditve o tem zrakoplovu resnične, potem gotovo znači doseglo primeroma popolnega zrakoplovstva z najmanjšo nevarno-stjo. Tak zrakoplov bi se lahko oborožil z lahkim topom, zagotavljajočim na-tančno pomerjanje in streljanje z naj-hujšimi raznesili. Kako naj bi se kak »dreadnought« ali celo brodovje mor-skih velikanov branilo proti takim na-padom?

Najvišja starost raznih živalij. Morski kit ali som doživi lahko tisoč let, labud 300 let, orel 100 let, lev 70 let, konj 30 let, krava 20 let, medved 20 let, pes 20 let, mačka 15 let, mačka 15 let, lisica 15 let, ovca 10 let, veverica 8 let, zajec 7 let. Kokoši pa sploh dolgo ne živijo, ker jih ljudstvo še pred letom starosti kaj rado povžije, če so pri rokah.

Švica proti alkoholizmu. Vsled ljudskega glasovanja se je v Švici skle-nila postava, po kateri je prepovedano izdelovanje, prevoz in uvoz absinta. Kdaj pride v Avstrijo do kaj takega?

Neurje na Sedmograškem. V Po-kal-Falvi je bila v soboto ponoči grozna toča. Vihar je razdejal več hiš in sked-njev. Zvonik protestantske cerkve se je podrl. Strop cerkvenega oboka je bil poškodovan in se utegne zrušiti.

Afera dr. Crippena. Iz Londona po-ročajo: Dr. Crippen je poslal na tukajš-njega svojega odvetnika sledečo brzo-javko: »Ničesar nisem priznal. Kakor sem čul, so se pojavile neresnične stva-ri o mojem potovanju, ko sem zapustil London. Odšel sem iz Londona 9. julija ter potoval čez Holandsko, Rotterdam in se pozneje vkrcal v Antwerpnu.« — Profesor Peppers je v navzočnosti ne-kega drugega zdravnika preiskal pred-čerašnjem telesne ostanke, ki so jih izkopali v kleti dr. Crippenove hiše. Preiskava je trajala dve uri ter ni na-tančnejšega o njej ničesar znanega. Razširja se mnenje, da je pričakovati v dr. Crippenovi aferi še precejšnjih pre-senečenj.

Velik dobiček v krsti ponesrečenca. »Vossische Ztg.« poroča iz Bruselja: Lastnik srečke, ki je zadela pri zadnji loteriji na svetovni razstavi 200.000 frankov se še ni oglasil. Javil pa se je v Lüttichu oče nekega rudarja, ki ga

je pri neki nesreči ubilo, državnemu pravdnistvu, češ, da je zadeta srečka v nedeljski suknji njegovega pokopanega sina. Zato je prosil, naj se dovoli izko-pati sinovo truplo, da dobi na ta način srečko in — 200.000 frankov.

DOPOLNILNA DEŽELNOZBORSKA VOLITEV NA KOROŠKEM.
Včeraj je bil v koroški deželni zbor izvoljen veleposestnik nemški naciona-lec Albert Wirth. Krščanski socialci se volitve niso udeležili.

PODRAŽENO MESO NA DUNAJU.
Dunaj, 12. avgusta. Včeraj so dunajski mesarji podražili meso. Bati se je, da mesarji ne bodo zopet v krat-kem podražili cene mesu. Kot vzrok podraženju navajajo zvišanje cen živi živini. Cene so se podražile v zadnjih osmih dneh v prodaji na debelo za 12 do 14 h pri kilogramu, v prodaji na drobno pa za 12 do 14 h pri kilogramu. Bržkone bodo v ponedeljek zopet po-dražili meso. Mesarji trdijo, da bi se cene znižale, ako se prepove izvoz ži-vine. Sedaj se izvaža vsak teden tisoč glav pitane živine v Nemčijo, kjer se plačajo višje cene.

Telefonska in brzojavna poročila.
RAZPUST HRVAŠKEGA SABORA.
Zagreb, 12. avgusta. Kraljev re-skript o razpustu hrvaškega sabora, ki je že tu, bo prečitan v seji hrvaškega sabora dne 22. t. m. V reskriptu pravi kralj, da razpušča sabor, ker s seda-njim saborom ni mogoče uspešno delo.

ČEŠKI IZLET NA DUNAJ.
Praga, 12. avgusta. Prirediteljem nedeljskega izleta Čehov na dunajsko lovsko razstavo je danes češki narodni svet nasvetoval, naj z ozirom na huj-skanje dunajskih nemških nacionalcev opuste izlet. Prireditelji se še niso od-ločili.

MINISTRI ROJAKI.
Praga, 12. avgusta. Glasilo poslan-ca Hajna »Samostalnost« piše, da bo-deta imenovana ministra rojaka dva neparlamentarca, in sicer za nemškega ministra rojaka dvorni svetnik Pieci-kovsky, za češkega pa dvorni svetnik dr. Šampach. Listi povdarjajo, da je ta vest popolnoma izmišljena.

VREME.
Dunaj, 12. avgusta. Vremenska opazovalnica naznanja lepo vreme, lahne vetrove, temperatura se dviga, nestanovitno.

V AVSTRIJO POBEGLI SRBSKI POLKOVNIK.
Belgrad, 12. avgusta. Polkovnik Damijan Lačić, ki je bil radi neredno-sti pri dobavi za armado obtožen, je po-begnil s svojo rodbino v Avstrijo. Listi zahtevajo, naj vlada zahteva njegovo izročenje.

DOGODKI V MAKEDONIJI.
Belgrad, 12. avgusta. Srbski konzul-lat v Solunu poroča, da je bil turski va-li obveščen, da hočejo srbski in bolgar-ski četaši v Makedoniji razdreti želez-niški most preko Vardara in tako pre-prečiti promet.

Sofija, 12. avgusta. Begunci poro-čajo, da so turški vojaki in bosenski iz-seljenci oplenili mesto Novo selo pri Kiprili ter zažgali tri vasi. Ob bolgar-ski-turški meji stražijo turške čete, ker se Turki boje, da bolgarski četaši pro-dro v Makedonijo.

TURKI RAZSTRELILI NOVO SELO.
Skoplje, 12. avgusta. Del Novega sela so Turki razstrelili, ker bolgarsko prebivalstvo ni hotelo izročiti orožja. V Skoplje je došel še en bataljon turških vojakov.

TURŠKI VELIKI VEZIR NA DUNAJU.
Bukarešt, 12. avgusta. Turški ve-likí vezir Hakim paša je danes iz Si-naja odpotoval na Dunaj.

VELIK POŽAR.
New York, 12. avgusta. V Gelogston parku je požar uničil 80.000 hektarjev nasadov.

ROMUNSKA PROTI KOLERI.
Bukarešt, 12. avgusta. Oficijozna »L' Indipendence Roumaine« meni, da se bodo kraljevske vojaške vaje vsled v Besarabiji razsajajoče kolere zamog-le vršiti ob Donavi. 740 vojakov, razde-ljenih na 300 mestih, straži rusko mejo. Na Prutu straži mejo 2900 vojakov.

STAVKA V BILBAO.
Bilbao, 12. avgusta. Lastniki rud-nikov so javili, da se jutri začne z de-

lom. Sporazumljenja z delavstvom še ni.

NAPAD NA NEWYORŠKEGA ŽU-PANA.
London, 12. avgusta. Iz New Yorka se poroča, da vsa znamenja kažejo, da napadalec Gallagher ni izvršil atentata na župana Gaynora iz lastnega nagiba, temveč je bil najet od odpuščenih mestnih policistov in uradnikov.

Franc Lovšin
posestnik in gostilničar

po dolgi in zelo mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umi-rajoče, danes 11. avgusta ob 5. uri popoldne v 43. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb predragega rajnika bo v soboto 13. avgusta ob 5. uri po-poldne iz mrtvašnice deželne bol-nice na pokopališče k Sv. Križu.

Sv. maše zadušnice se bodo služile v frančiškanski cerkvi in v drugih cerkvah.

Nepozabnega pokojnika pri-poročamo v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, 11. avgusta 1910.

Elizabeta Lovšin, vd. Černe, soproga; Ivan in Albert Černe, pastorka; dekan A. Koblar, svak.

Pogrebno podjetje „Konkordia“ v Ljubljani.

Mihael Jesih
vpokojeni železničar in hišni posestnik

danes popoldne po daljši bolezni, previden s svetimi zakramenti v 56. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb se vrši v soboto dne 13. avgusta ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti v Vodmatu na poko-pališče k Sv. Križu.

Dragi rajnik se priporoča v molitev in blag spomin.

V Ljubljani, 11. avg. 1910.

Serravallo
železnato Kina-Vino

Higienična razstava na Dunaju 1906:
Državno odlikovanje in častni diplom k zlati kolajni.

Povzroča slast do jedi, okrepa živce, zboljša kri in je re-konvalescentom in malo-krvnim zelo priporočeno od zdravniških avtoritet.

Izborni okus.

Večkrat odlikovano.

Nad 7000 zdravniških pričeval.

J. SERRAVALLO, c. in kr. dvorni dobavitelj
TRST-Barkovlje.

Skladiščar

več tudi nekoliko tesarske obrti, da lahko tudi popravi orodje za zidarsko obrt, samec ali oženjen, se sprejme takoj. Plača po dogovoru, stanovanje pri lastniku. Poizve za Traosvskem prislanu 14.

TRZNE CENE.
Cene veljajo za 50 kg.
Budimpešta 12. avgusta.

Pšenica za oktober 1910 9:77
Pšenica za april 1911 10:03
Rž za oktober 1910 7:43
Rž za april 1911 —
Oves za oktober 1910 7:23
Koruza za avgust 1910 5:70
Koruza za maj 1911 5:72

Meteorologično poročilo.
Višina n. morjem 306,2 m, sred. zračni tlak 736,0 mm

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm	Tempe-ratura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24 urah v mm
11	9. zveč.	735,6	16,0	sl. szah.	del. obl.	
12	7. zjutr.	39,0	12,2	sl. jvzh.	megla	0,4
	2. pop.	38,9	22,9	sl. jug	jasno	

Srednja včerašnja temp. 16,2°, norm. 19,2°.

Učenka

iz dobre hiše, ne pod 14 let stara se takoj sprejme pri tvrdki 3—1

J. Elsner v Litiji.

Ant. Bajec
cvetlični salon
Pod Trančo št. 2,
poleg čevljar. mostu
Izdeluje šopke, vence, trakove.
Velika zaloga nagrobnih ven-
cev. Zunanja naročila točno.
Cene zmerne.

3662 52—1

Restavracija Reininghaus
v Šiški
išče za 1. novembra 1910 dobro izurjenega
gostilničarja.

Ponudbe na
Bratje Reininghaus, zaloga piva
2314 3 v Spodnji Šiški.

Ključavničarska in kovaška = delavnica

z vsem orodjem, kakor tudi stanovanje v hiši, se pod ugodnimi pogoji odda takoj v najem zanesljivemu in spretnemu obrt-niku v tej stroki. — Opomni se, da v trgu Radeče ni nobenega ključavničarja, je velik promet, obilo dela in zaslužka. Oglasi se sprejemajo osebno pri: **Dragotin Paš, občinskemu tajniku v Radečah** pri Zidanem mostu. 2311 3

Proda se posestvo,
skupno ali pa po parcelah v trgu Ve-lenje št. 9 Spodnje Štajersko, obstoječe iz moderne z električno razsvetljavo opremljene enonadstropne hiše z gozdi, cvetličnim in hmeljskim vrtom, hme-ljarno, hlevi, arondiranimi njivami in travniki tik kolodvora. Cena 50.000 K. Natančnejše izve se istotam. 2305

**: Za slabokrvne in prebolele :
je zdravniško priporočano črna dalmatinsko vino „KŮČ“
najboljše sredstvo
4 steklenice (5 kg) franko K 4.—
BR. NOVAKOVIC, Ljubljana.**

? I ? **IKO** **? O ?** **== Najboljša ura sedajnosti: zlata, srebrna, tula, nikelnasta in jeklena ==** **? I ?** **IKO** **? O ?**
se dobi samo pri **H. SUTTNER, Ljubljana, Mestni trg**
Lastna tovarna ur v Svici. 2018 **Tovarniška varstvena znamka „IKO“.**

Usojam si vljudno opozarjati, da sem prevzel glavno zastopstvo

1618

„Prve češke“ življenske zavarovalnice

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno vsakovrstna posojila in kredite: kakor trgovske, stavbene, hipotekarne, uradniške in menične.

Leo Franke, Ljubljana, plsarna Kongresni trg 6, I. nadstr.

Razpisuje se

služba cerkvenika in organista

v Ambrusu, pošta Zagradec - Fužine.

Dohodki okrog 600 K, prosta drva in prosto stanovanje. Opozarja se, da se bodo do Velike noči postavile nove orglje z dvema manualoma; kakor tudi, da je tu prav lepa prilika, se popolno privaditi poslovanja v hranilnici.

Služba se nastopi lahko takoj.

Župni urad v Ambrusu

2294

dne 10. avgusta 1910.

3-1

Naznanilo.

Tem potom se naznanja, da se bode **tvrdka**

JERNEJ BAHOVEC

trgovina s papirjem

nadaljevala, ter se priporočamo nadaljne naklonjenosti.

Jernej Bahovčevi dediči.

2243

V najem oddati je s 1. oktobrom t. l.

več lokalov

v katerih se izvršuje sedaj trgovina z mešanim blagom, tik glavne ceste, blizu cerkve. Prostori so primerni tudi za peka, katerega tu nimamo, pač pa bi bil za našo veliko občino zelo potreben.

2298

Več pove

3-1

Ivan Lampe, Črni vrh nad Idrijo.

Učiteljica

vešča slovenskega, nemškega in italijanskega jezika, želi **odgojiteljica** vstopiti kot v kako boljšo družino z enim ali dvema otrokoma. Ista je zelo finega in mirnega značaja. Pismene ponudbe naj se pošljejo pod „G. D.“ na upravo „Slovenca“. 2201

Enonadstropna hiša

majhna se proda iz proste roke v Rožni dolini štev. 217 pri Ljubljani, ležeča nasproti peka.

2147 8-1

Z dobrim vspehom

2268

se pripravlja k

10-1

skušniji za enoletne prostovoljce.

Tozadevna vprašanja naj se naslovijo na upravo „Slovenca“ pod naslovom „Skušnja“.

N. F. Schaffer

nadzornik c. kr. državne železnice v Beljaku prosi, da se mu dološje 11 skatelj tako izbornu učinkujočih 3281

Salmijakovih pastil

(kašelj lajšajočih, slez razkrajajočih)

lekarja Piccoli v Ljubljani, c. in kr. dvornega založnika, papeževnega dvornega založnika. Ena skatljica 20 vin., 11 skatelj 2 kroni. Naročila povzetju.

Zlate svetinje: Berlin, Pariz, Rim itd.

Najbolj. kosm. zobo-
čistil. sred-
stvo

Seydlin

Izdelovatelj
O. Seydl

Ljubljana, Stritarjeva ulica 7

Dobri
se
povzeli

Trgovski učenec

s primerno šolsko izobrazbo se sprejme v trgovino z mešanim blagom na deželi. Prednost imajo oni, kateri so se že v kaki trgovini učili. Ponudbe sprejema upravništvo „Slovenca“. 2257 6-1

Otvoritev gostilne!

Uljudno naznanjavo, da bova v soboto, dne 13. t. m. otvorila gostilno v hiši gosp. J. Kmeta v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 8 pod imenom

„PRI RUSU“

kateri prostori so čisto na novo moderno prenovljeni, tudi je lep senčnat vrt.

Točila se bodo samo zajamčeno pristna dolenjska in bizeljska vina ter vedno sveže pivo.

Tudi se sprejemajo abonenti na hrano.

Priporočava se čast. občinstvu, svojim starim gostom ter prijateljem za obilen obisk ter bilježiva

z odličnim spoštovanjem

A. M. Rus.

2303 3

Najboljše štedilno voščilo za pode

Brezbarono, rumeno in rujavo za parkete ali polikane tla priporoča v škaflijah po en, pol in četiri kg ali prosto

ADOLF HAUPTMANN

prva kranjska tovarna oljnatih barv, firneža, laka in stek. kleja

1143 46

Someščanje!

»Ljubljansko prostovoljno gasilno in reševalno društvo« praznuje letos svojo 40 letnico.

V večjo proslavo tega, za imenovano društvo pomembnega dne zbero se v Ljubljani dne 14. in 15. avgusta odposlanstva vseh slovanskih gasilnih društev naše države. Prihiteli bodo torej na slavnost 40 letnice »Ljubljanskega prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva« poleg gasilcev iz vseh pokrajin koder prebivajo Slovenci, bratje Čehi, Hrvatje in Poljaki in že sedaj je gotovo, da se zbere imenovana dva dneva v Ljubljani okoli 5000 gasilcev.

»Ljubljansko prostovoljno gasilno in reševalno društvo« pridobilo si je v 40 letih svojega obstanka s svojim človekoljubnim delovanjem za mesto Ljubljano in nje okolico neprecenljivih zaslug. Dolžnost je torej ljubljanskega prebivalstva, da mu ob letošnjih slavnostnih dneh izkaže svoje simpatije, dolžnost ljubljanskega prebivalstva je pa tudi, da gasilcem, ki prispo iz slovanskih krajev cele države, pokaže kako radostno jih sprejema.

Someščanje! Naročii sem, da se povodom gasilskih slavnosti v Ljubljani okrase vsa mestna poslopja z zastavami. Pričakujem, da boste izgledu mestne občine sledili tudi Vi.

Mestni magistrat ljubljanski

dne 6. avgusta 1910.

2287

Župan:

Ivan Hribar.

Kupci pozor!

VILA

na poti v Rožno dolino št. 216, enonadstropna, pripravna za dve družini ter zelo lep vrt, se proda po 2262 nizki ceni. Več pove Tomaž Čeh. 6 1

Kupci pozor!

Učenca in pomočnika

2276 sprejme takoj v trajno delo 2-1

Franc Kristof, krojaški mojster, Višnjagora.

2306 8

Naznanilo.

Velecenjenemu občinstvu in svojim ljubim prijateljem uljudno naznanjam, da sem z današnjim dnem v obrat prevzel znani

Hotel „Ilirija“

Kolodvorska ulica št. 22.

Točila se bodo pristna dolenjska, štajerska, istrska in avstrijska vina v sodih in steklenicah ter vedno sveže dvakratno marčno belo in črno pivo iz Združenih pivovaren Žalec in Laški trg.

Gorka in mrzla okusna meščanska kuhinja ob vsakem dnevnem času, posebno ob odhodu in prihodu vseh vlakov. Opoldanski in večerni abonement po prednostnih cenah.

Krasni prostori za družbe, svatbe; skupne pojedine po dogovoru. Popolno zadovoljitev p. n. naročnikov jamči moje dosedanje mnogoletno delovanje v največjih podjetjih.

Gospodične, ki se hočejo v kuhinjstvu izvežbati, sprejemajo se pod ugodnimi pogoji.

Velik senčnat vrt in kurljivo kegljišče.

Popolnoma na novo urejene sobe za tujce se zaradi bližine južnega kolodvora najtopleje priporočajo.

Zahvaljujoč se za dosedaj mi kot ravnatelju grand hotela »Union« izkazano zaupanje bilježim

z najodličnejšim spoštovanjem

V Ljubljani, 10. avgusta 1910.

Ivan Bračič, hotelir.

Kavarna „Ilirija“

je vsak dan vso noč odprta.

2307 8

Velespoštovanjem

Štefan Miholič.